

Proletar- Drengen

En af Livets smaa
Romaner.

Dette Værk af
Nordisk Films Co.
indtager en høj Rang, blandt
de Film, som skildrer Børne-
livet i al dets Sundhed og Ynde.

3 Akter,
54 Afdl.

Den brutale Forbryders Rolle ud-
føres med stærk Realisme af

Aage Hertel.

Som den sympatetiske Bankier
genser Publikum med Glæde

Thorkild Roose.

Alle Børnerollerne spilles fortrin-
ligt; især vil Bifaldet samle sig om
Skuespillets Helt, „Proletardrengen“,
der spilles af

Otto Reinwald.

Personerne:

James, en forældreløs Dreng:

Otto Reinwald

Blank } Forbrydere { Aage Hertel
Higgins } { Knud Rassow

Mr. Sellers, Bankier:

Thorkild Roose

Ruth } hans tre { Else Reinwald
Nancy } Døtre { Gerthe Reinwald
Emely } { Hanni Reinwald

FRA Forbrydelsens skumle
Huler følger vi den forældre-
løse Dreng James ind i den lyse
og lykkelige Verden, hvor et
godt Hjem aabner sine Døre
for ham.

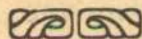
Dog — Billedet skifter! atter
kommer han i Skurkenes Vold.
Men da gør den raske Gut sit
Mesterstykke: han tager resolut
Kampen op mod Forbryderne,
og med sandt Heltemod for-
purrer han deres onde Planer
og frelser sine smaa Legesøstre
ud af det brændende Hus.

Afdelingerne:

1. En stakkels forældreløs Dreng.
2. Falden i Hænderne paa Forbrydere.
3. Thomas Blank.
4. Oplært i Tyvehaandværket.
5. Den første Prøve.
6. Bankier Sellers.
7. Ude at spadsere.
8. Tre smaa Piger.
9. Bankierens Portemonnæ.
10. Klodset!
11. Opdaget og paagrebet.
12. Den fejge Forbryder.
13. I et Automobil.
14. Frygten for Politiet.
15. James springer af Vognen.
16. Uden Hjem.
17. Natteleje i Lastrummet.
18. Den næste Morgen.
19. Ved Villaen.
20. Dem, han holder af.
21. Ind i Haven.
22. Hans tre smaa Veninder.
23. En lystig Leg.
24. Hvem der var lige saa fin som de!

25. Ned til Søen.
26. Et Uheld.
27. Baaden kuldsejler.
28. Ved at drukne.
29. James bjerger den lille Pige.
30. Hendes store, dejlige Dukke!
31. Tilbage til Ulykkesstedet.
32. En haard Tur.
33. Besvimet af Udmattelse.
34. Bankieren fatter Interesse for James.
35. Hos Politiet.
36. Thomas Blank skal fanges.
37. Blank og Higgins.
38. Paa Post ved Villaen.
39. Overfaldet.
40. Forsvarlig bundet.
41. To Slyngler.
42. Dolken findes.
43. Baandene snittes over.
44. Afsted til Politistationen.
45. Sølvskabet.
46. I Barnekammeret.
47. Den tabte Lampe.
48. Flammerne raser.
49. Børnenes Bøn.
50. James' Heltemod.
51. Smaapigernes Redning.
52. Bankierens Taknemmelighed.
53. Deres nye Broder.
54. Den ventende Retfærdighed.

Proletar=Drengen.

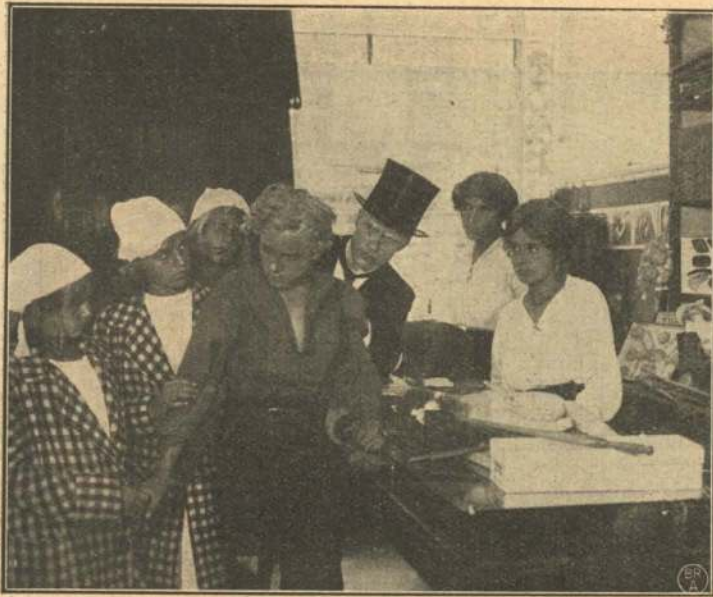
James er en stakkels, forældreløs Dreng, der er falden i Hænderne paa en af Byens mest berygtede Forbrydere, Thomas Blank. Han har oplært Drengen i Tyvehaandværket i den Hensigt efterhaanden at uddanne ham til sin Medhjælper. En Dag tager Thomas Blank Drengen med ud, thi lille James skal nu aflægge den første Prøve paa sin Duelighed som Lommetyv. De møder en Bankier Sellers, der er ude at spadserere med sine tre smaa Døtre. James faar Ordre til at stjæle Bankierens Portemonnæ. Han bærer sig dog saa klodset ad, at Herr Sellers opdager hans Hensigt og paagriber ham, før det lykkes ham at komme afsted. Fra Thomas Blanks Side venter han ingen Hjælp, thi denne fejge Forbryder, der selv er krøbet i Skjul, har selvfølgelig skyndt sig at gøre sig usynlig. I et Automobil vil Bankieren tage Drengen med sig hjem, men James, der frygter for at blive overgivet til Politiet, springer undervejs ud af Vognen og undløber.

James har nu ikke længere noget Hjem, thi han vil ikke vende tilbage til Thomas Blank. Af nogle Havne-

Proletardrengen og hans tre smaa Legesøstre.

„Du skal ikke være ked af det!“

arbejdere tigger han noget Mad, og Natten tilbringer han i Lastrummet af en Fragtbaad, der ligger fortøjet i en af Byens Kanaler. Men næste Morgen, da han atter er paa Benene, styrer han uvilkaarlig sine Skridt mod den Villa, hvor Bankier Sellers bor med sine tre Smaa piger. Skønt han har været saa kort Tid sammen med dem, er han kommen til at holde af dem, som kunde de være hans Søstre, og han har ikke glemt, at de Dagen i Forvejen gik i Forbøn for ham hos deres Fader. James sniger sig ind i Haven, der omgiver Villaen, og faar Øje paa sine tre smaa Veninder, der leger nok saa lystigt. Han holder sig omhyggeligt skjult, for at de ikke skal opdage ham,

En alvorlig Samtale.

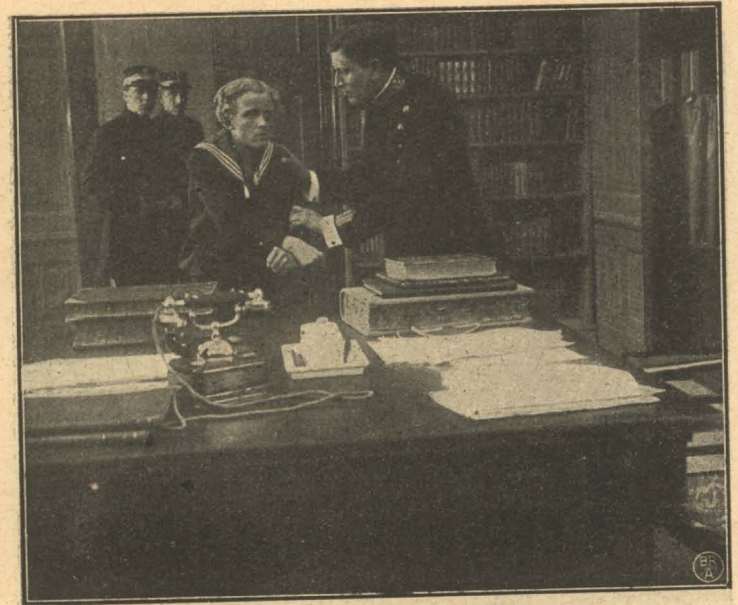
men her fra sit Skjul glæder han sig over deres Leg og ønsker kun, at han var lige saa fin som de og kunde deltag i deres Leg. Han følger dem senere ned til Søen, hvor han bliver Vidne til et Uheld, der let kunde være bleven en Ulykke. En lille Baad, som to af Smaa pigerne er sejlet ud med, kuldsejler, og en af de smaa Piger er ved at drukne. James, hvis lille modige Dreng hjerte banker af Glæde ved her at kunne gøre Gengæld for den Venlighed, Børnene Dagen før har vist ham, styrter ud i Vandet og bjerger den lille Pige i Land. Grædende fortæller hun ham, da hun atter har fast Grund under Fødderne, at hendes store Dukke er bleven derude. Uden

Et glad Firklover.

at betænke sig vender James tilbage til Ulykkesstedet og faa Minutter senere kan den lille Pige atter trykke sin Dukke i Favn. Denne sidste Tur har været for meget for Drengens Kræfter. Da han med Nød og næppe for anden Gang har naaet Land, besvimer han af Udmattelse.

Bankier Sellers har imidlertid fattet Interesse for den lille Fyr. Saasnart han er kommen til sig selv, maa han fortælle, hvordan han af Thomas Blank er bleven ledet ind paa Forbryderbanen. Bankieren bestemmer sig til at lade James gentage sine Oplysninger for Politiet, der derefter sætter sig i Bevægelse for at sikre sig Thomas Blanks Person. Politiet har dog ikke Held med sig. Derimod

James allarmerer Politiet.

faar Thomas Blank tilfældig Nys om, at det er James, der har sat Politiet paa Sporet. Han har hidtil ikke kunnet forstaa, hvorfor Drengen i sin Tid ikke vendte tilbage. Nu faar han ved samme Lejlighed at vide, at James har fundet et Tilflugtssted hos Bankier Sellers. Sammen med en Kammerat, en Fyr ved Navn Higgins, stiller han sig paa Post i Nærheden af Villaen, hvor Bankieren bor; da James kommer forbi, falder de over ham og bringer ham til et Værelse, Higgins har lejet i Byen. Her bliver han forsvarlig bundet paa Hænder og Fødder. Da de to Slyngler tror, at han er faldet i Søvn, aftaler de at bryde ind hos Bankieren, men James har hørt hvert Ord.

Det natlige Indbrud.

Saasnart Banditterne har forladt Værelset, træffer Drengen Forberedelser til Flugt. Paa Gulvet finder han en Dolk, som en af Forbryderne maa have tabt. Ved Hjælp af den lykkes det ham at snitte de Baand over, som hindrer ham i at bevæge sig. Og nu skynder han sig afsted til Politistationen for at underrette Politiet om den Plan, de to Tyveknægte har undfanget.

Thomas Blank og Higgins har imidlertid skaffet sig Adgang til Bankierens Hjem. Netop som den første er i Færd med at opbryde Sølvskaftet i et Værelse, der støder op til Barnekammeret, vaagner en af Smaapigerne. Hun staar op af Sengen for at se efter, hvad det er, der gaar

Forbryderne fanges.

for sig inde ved Siden af. I samme Øjeblik hun aabner Døren, faar hun Øje paa Thomas Blank. I sin Forskrækkelse taber hun Lampen. Portiererne antændes, og i et Nu har Flammerne ganske omspændt Barneværelset og afspærret Adgangen til Trappen. Børnene, der befinder sig i Villaens Førsteetage, tror sig sikre paa Døden. I deres Nød knæler de ned og anraaber Vorherre om Hjælp.

I dette Øjeblik ankommer James til Villaen, ledsaget af nogle Politifolk. Da han ser, i hvilken Fare hans smaa Veninder er stedet, baner han sig helt modigt Vej til Barnekammeret, og takket være hans Omtanke og Hurtighed i Handlingen, er de tre Smaapiger snart bragt i Sikkerhed.

Det siger sig selv, at Bankier Sellers ikke kender Grænser for sin Taknemlighed, da han erfarer, hvem der har frelst hans Døtre fra Døden i Flammerne. Han tilbyder til Tak James at forblive i det Hjem, en højere Skæbne synes at have bestemt for ham. James tager selvfølgelig med Glæde mod Tilbudet. Hvem der er mest henrykt for denne Ordning, er dog de tre Smaapiger, som nu faar det, de alle tre saa længe har ønsket sig, nemlig en Broder.

Men James's tidligere Plejefader, Thomas Black, er bleven indfanget af Politibetjentene, der fører ham til den ventende Retfærdighed.

Nyt Program fra Lørdag den 21. Oktober.

En Spadseretur oven over Skyerne.

Vi er ikke vant til at se Skyerne fra oven; det er jo kun de færreste af os, der nogensinde har været saa højt til Vejrs.

Derfor vil dette Billede samle en interesseret Tiiskuerskare af videbegærlige Mennesker, der ikke synes om at faa deres Horisont begrænset af nogle tilfældige Skyer, eller som nok engang kunde lide at se Skyhavet fra den anden Side.

Det lønner sig ogsaa at overvære dette Billede, thi det er jo virkelig noget for sig selv, og Filmen fastslaar ogsaa endnu en Gang, at Filmens Folk sætter noget ind paa at vise det trofaste Publikum, hvad ellers er skjult for det.

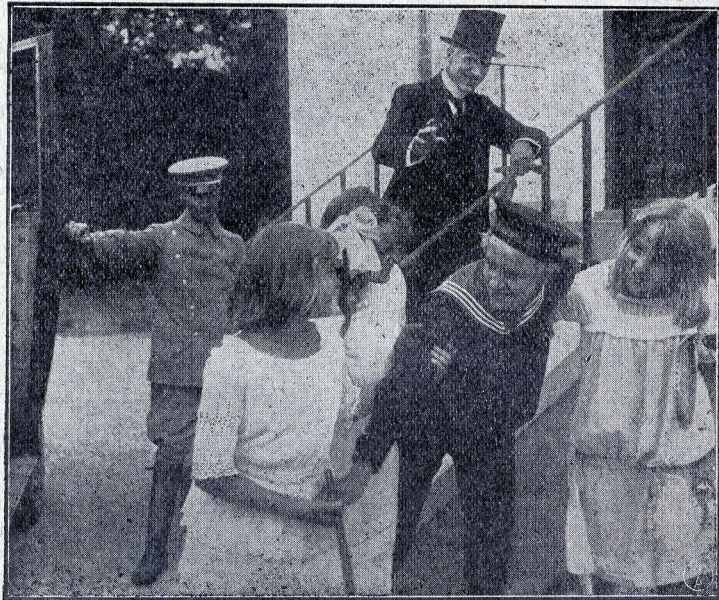
Proletardrengen

En af Livets smaa Romaner.

Dette Værk af Nordisk Films Co. indtager en høj Rang blandt de Film, som skildrer Børnelivet i al dets Sundhed og Ynde.

PERSONERNE

James, en forældreløs Dreng . . .	Otto Reinwald.
Blank } Forbrydere . . .	Aage Hertel
Higgins } . . .	Knud Rassov.
Mr. Sellers, Bankier	Thorkild Roose.
Ruth } hans tre Døtre . . .	Else Reinwald.
Nancy } . . .	Grethe Reinwald.
Emely } . . .	Hanni Reinwald.

Fra Forbrydernes skumle Huler følger vi den forældreløse Dreng James ind i den lyse og lykkelige Verden, hvor et godt Hjem aabner sine Døre for ham. Dog — Billedet skifter! Atter kommer han i Skurkens Vold; men da gør den raske Gut sit Mesterstykke — han tager resolut Kampen op mod Forbryderne, og med sandt Heltmod torpurrer han deres onde Planer og frelser sine smaa Legesøstre ud af det brændende Hus.

P r o l e t a r d r e n g e n .

Personerne:

James, en forældreløs Dreng.....	Herr Otto Reinwald
Blank) Forbrydere.....	Herr Aage Hertel
Higgins)	Herr Knud Rassow
Mr. Sellers, Bankier.....	Herr Thorkild Roose.
Ruth)	Else Reinwald
Nancy) hans tre Døtre.....	Gerthe Reinwald
Emely)	Hanni Reinwald.

James er en stakkels, forældreløs Dreng, der er falden i Hænderne paa en af Byens mest berygtede Forbrydere, Thomas Blank. Han har oplært Drengen i Tyvehaandværket i den Hensigt efterhaanden at uddanne ham til sin Medhjælper. En Dag tager Thomas Blank Drengen med ud, thi lille James skal nu aflægge den første Prøve paa sin Duelighed som Lommetyv. De møder en Bankier Sellers, der er ude at spadserere med sine tre smaa Døtre. James faar Ordre til at stjæle Bankierens Portemonnæ. Han bærer sig dog saa klodset ad, at Herr Sellers opdager hans Hensigt og paagriber ham, før det lykkes ham at komme afsted. Fra Thomas Blanks Side venter han ingen Hjælp, thi denne fejge Forbryder, der selv er krøbet i Skjul, har selvfølgelig skyndt sig at gøre sig usynlig. I et Automobil vil Bankieren tage Drengen med sig hjem, men James, der frygter for at blive overgivet til Politiet, springer undervejs ud af Vognen og undløber.

James har nu ikke længere noget Hjem, thi han vil ikke vende tilbage til Thomas Blank. Af nogle Havnearbejder tigger han noget Mad, og Natten tilbringer han i Lastrummet af en Fragtbaad, der ligger fortojet i en af Byens Kanaler. Men næste Morgen, da han atter er paa Benene, styrer han uvilkaarlig sine Skridt mod den Villa, hvor Bankier Sellers bor med sine tre Smaapiger. Skønt han har været saa kort Tid sammen med dem, er han kommen til at holde af dem, som kunde de være hans Søstre, og han har ikke glemt, at de Dagen i Forvejen gik i Forbøn for ham hos Deres Fader. James sniger sig ind i Haven, der omgiver Villaen, og faar Øje paa hans tre smaa Veninder,

(Proletardrengen)

2.

der leger nok saa lystigt. Han holder sig omhyggeligt skjult, for at de ikke skal opdage ham, men her fra sit Skjul glæder han sig over deres Leg og ønsker kun, at han var lige saa fin som de og kunde deltage i deres Leg. Han følger dem senere ned til Søen, hvor han bliver Vidne til et Uheld, der let kunde være bleven en Ulykke. En lille Baad, som to af Smaapigerne er sejlet ud med, kuldsejler, og en af de smaa Piger er ved at drukne. James, hvis lille modige Drengenhjerte banker af Glæde ved her at kunne gøre Gengæld for den Venlighed, Børnene Dagen før har vist ham, styrter ud i Vandet og bjerger den lille Pige i Land. Grædende fortæller hun ham, da hun atter har fast Grund under Fødderne, at hendes store, dejlige Dukke er bleven derude. Uden at betænke sig vender James tilbage til Ulykkesstedet og faa Minutter senere kan den lille Pige atter trykke sin Dukke i Favn. Denne sidste Tur har dog været for meget for Drengens Kræfter. Da han med Nød og næppe for anden Gang har naaet Land, besvimer han af Udmattelse.

Bankier Sellers har imidlertid fattet Interesse for den lille Fyr. Saasnart han er kommen til sig selv, maa han fortælle, hvordan han af Thomas Blank er bleven ledet ind paa Forbryderbanen. Bankieren bestemmer sig til at lade James gentage sine Oplysninger for Politiet, der derefter sætter sig i Bevægelse for at sikre sig Thomas Blanks Person. Politiet har dog ikke Held med sig. Derimod faar Thomas Blank tilfældig Nys om, at det er James, der har sat Politiet paa Sporet. Han har hidtil ikke kunnet forstaa, hvorfor Drengen i sin Tid ikke vendte tilbage. Nu faar han ved samme Lejlighed at vide, at James har fundet et Tilflugtssted hos Bankier Sellers. Sammen med en Kammerat, en Fyr ved Navn Higgins, stiller han sig paa Post i Nærheden af Villaen, hvor Bankieren bor; da James kommer forbi, falder de over ham og bringer ham til et Værelse, Higgins har lejet i Byen. Her bliver han forsvarlig bundet paa Hænder

og Fødder. Da de to Slyngler tror, at han er faldet i Søvn, aftaler de at bryde ind hos Bankieren, men James har hørt hvert Ord. Saa snart Banditterne har forladt Værelset, træffer Drengen Forberedelser til Flugt. Paa Gulvet finder han en Dolk, som en af Forbryderne maa have tabt. Ved Hjælp af den lykkes det ham at snitte de Baand over, som hindrer ham i at bevæge sig. Og nu skynder han sig afsted til Politistationen for at underrette Politiet om den Plan, de to Tyveknægte har undfanget.

Thomas Blank og Higgins har imidlertid skaffet sig Adgang til Bankierens Hjem. Netop som den første er i Færd med at opbryde Sølvs-kabet i et Værelse, der støder op til Barnekammeret, vaagner en af Smaapigerne. Hun staar op af Sengen for at se efter, hvad det er, der gaar for sig inde ved Siden af. I samme Øjeblik hun aabner Døren, faar hun Øje paa Thomas Blank. I sin Forskrækkelse taber hun Lampen. Portiererne antændes, og i et Nu har Flammerne ganske omspændt Barneværelset og afspærret Adgangen til Trappen. Børnene, der befinder sig i Villaens Førsteetage, tror sig sikre paa Døden. I deres Nød knæler de ned og anraaber Vorherre om Hjælp.

I dette Øjeblik ankommer James til Villaen, ledsaget af nogle Politifolk. Da han ser, i hvilken Fare hans smaa Veninder er stedt, baner han sig heltmodigt Vej til Barnekammeret, og takket være hans Omtanke og Hurtighed i Handlingen, er de tre Smaapiger snart bragt i Sikkerhed.

Det siger sig selv, at Bankier Sellers ikke kender Grænser for sin Taknemmelighed, da han erfarer, hvem der har frelst hans Døtre fra Døden i Flammerne. Han tilbyder til Tak James at forblive i det Hjem, en højere Skæbne synes at have bestemt for ham. James tager selvfølgelig med Glæde mod Tilbudet. Hvem der er mest henrykt for denne Ordning er dog de tre Smaapiger, som nu faar det, de alle tre saa længe har ønsket sig, nemlig en Broder.

(Proletardrengen)

4.

Men James' tidligere Plejefader, Thomas Blank, er bleven indfanget af Politibetjentene, der fører ham til den ventende Retfærdighed.

U m L e b e n u n d T o d .

Drama in drei Akten.

Personen:

Hans, ein Waisenknabe.....	Otto Reinwald
Presch.....	Herr Aage Hertel
Remmig.....	Herr Knud Rasso
Haagen, Bankier.....	Herr Thorkild Roose
Ruth).....	Else Reinwald
Erika) seine Töchter.....	Grethe Reinwald
Ingeborg).....	Hanni Reinwald.

U m L e b e n u n d T o d .

Drama in drei Akten.

Hans, ein feiner, blonder Knabe, ist nach dem Tode seiner Eltern, in die Hände eines Mannes geraten, der ihn zum Taschendiebe erzieht. Zwar sträubt sich der Junge wieder und wieder, sein unehrliches Handwerk auszuüben, aber die unbarmherzigen Schläge, die er erhält, stumpfen ihn schliesslich so ab, dass er einen Widerspruch nur noch selten wagt.

Da wird er eines Tages, als er einen eleganten Herrn, der mit seinen drei reizenden kleinen Töchtern spazieren geht, zu bestehlen versucht, abgefasst und festgehalten. Bankier Haagen, der in des armen Knaben abgehärmtten Zügen nur die Erduldung unsäglicher Leiden liest, zwingt ihn, ihm in sein Haus zu folgen. Die kleinen Mädchen sind zwar sehr freundlich zu Hans, dieser aber, der bisher doch nur Misshandlungen kennen gelernt hat, sinnt nur auf Flucht, die ihm auch unterwegs gelingt. In der Nacht verbirgt er sich am Hafen unter dem Segeltuch eines Rettungsbootes, um am Morgen wieder fortgejagt zu werden. Er ist obdachlos. Nun bereut er seine Flucht. Er erinnert sich der lieben, sonnigen kleinen Mädchen und eilt schliesslich, von Sehnsucht getrieben, zu dem Hause des Bankiers. Vorsichtig schleicht er sich in den Garten, um die lieblichen Kinder bei ihren fröhlichen Spielen zu beobachten. Die Mädchen steigen in ein Boot und fahren auf den See hinaus, unterwegs jedoch fällt die Puppe ins Wasser, und bei dem Versuch, sie zu retten, kippt das Boot. Hans springt sofort ins Wasser und schwimmt zur Unglücksstelle hin, während Ruth, die am Ufer stehen geblieben ist schreiend ins Haus läuft. Noch bevor Hilfe kommt, ist es dem braven Hans gelungen, nicht nur die kleinen Mädchen, sondern auch ihre Puppe, nach der sie weinend die Aermchen ausstrecken, ans

Ufer zu tragen. Nach dieser ungeheuren Anstrengung fällt er allerdings in Ohnmacht. Er wird von den Eltern, die überglucklich über die Rettung ihrer Kinder sind, liebevoll aufgenommen und gesund gepflegt. Der Bankier, der den Knaben ins Herz geschlossen hat, behält ihn bei sich und forscht nach den Gründen seines Vergehens. Da hört er denn die trostlose Geschichte eines von Gott und Menschen verlassenen Kindes, die ihn so erregt, dass er sofort den Entschluss fasst, den Peiniger seines Schützlings mit Hilfe der Polizei unschädlich zu machen. Hans wiederholt seine Geschichte vor der Kriminalpolizei, die sich unter seiner Führung sofort der Angelegenheit widmet. Allein es gelingt dem Verbrecher, seinen Verfolgern zu entgehen. Er hat den Jungen wohl bemerkt und schäumt vor Wut über den an ihm begangenen "Verrat". Mit seinem Gefährten lauert er nun auf eine günstige Gelegenheit, sich des Knaben zu bemächtigen. Als Hans mit den kleinen Mädchen im Park spielt und sich dabei ein wenig entfernt, kehrt er nicht mehr zurück. Weinend berichten die Mädchen von dem Verschwinden ihres kleinen Freundes, und Haagen, der die Zusammenhänge sofort errät, begibt sich sofort zur Polizei, um den Vorfall anzuzeigen. Hans ist inzwischen in eine Spelunke gebracht, wo er, an Händen und Füßen gefesselt, hören muss, dass seine Peiniger im Hause des Bankiers einbrechen und durch eine Brandstiftung ihrer Rache Genüge tun wollen.

Aber Hans verzagt nicht. Als er sich allein in dem Hause weiss, müht er sich ab, bis es ihm gelingt, sich von seinen Fesseln zu befreien. Dann eilt er, keine Gefahr scheuend, den Verbrechern nach. Als er vor dem Hause anlangt, schlagen die Flammen schon aus den Fenstern seiner kleinen Freundinnen heraus. Diese haben die einsteigenden Männer zuerst gesehen und in ihrem namenlosen Entsetzen das Unglück mit herbeigeführt. Aber ehe noch die Flammen jeden Weg abschneiden, ist der tapfere Hans zu ihnen gedrungen. Wie einst

(Um Leben und Tod)

3.

aus dem Wasser so rettet er sie nun aus dem Feuer und gibt den Eltern zum zweiten Mal ihre Kinder zurück. Während die beiden Verbrecher ihrer verdienten Strafe entgegensehen, gewinnt Hans endlich die Heimat, nach der er sich schon so lange gesehnt. Der Bankier schliesst den Knaben als seinen Sohn in seine Arme und schenkt seinen kleinen Töchtern damit den besten treuesten Bruder, den sie sich wünschen können.

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

